

Magdalena Řepová: Působení architekta Pavla Janáka na Pražském Hradě

Oponentský posudek bakalářské práce

Úlohou bakalářské Magdaleny Řepové bylo zmapovat z památkového a uměleckohistorického hlediska působení architekta Pavla Janáka na Pražském Hradě. Zvolené téma je bezpochyby velmi zajímavé a nosné: s výjimkou dobře již víceméně dobře známé činnosti Josipa Plečnika zůstávají novodobé osudy Hradu spíše neznámé, a to přesto, že bouřlivé události 30.-50. let se na jeho podobě podepisovaly neméně zásadně. Východiskem pro zpracování tématu se badatelce staly dosud málo známé archivní dokumenty z Archivu Pražského Hradu, které mohly přinést nová a zásadní zjištění.

Předpoklad o možných nových nálezech v archivu se skutečně naplnil a některé informace v práci jsou skutečně nové a ve své celistvosti dosud neznámé. Bohužel je nutno zároveň konstatovat, že tím také výčet pozitivních stránek předložené práce víceméně končí.

Přiznám se, že je mi záhadou, proč si studentka zvolila téma, které ji – přese všechnu svou badatelskou zajímavost – zjevně příliš nesedlo. Úvodní text o Pavlu Janákovi je sice věnován jeho stylově-názorovému vývoji, ale zde uvedené závěry se nijak neodráží v dalších kapitolách textu. Jednotlivé kapitoly přinášejí poměrně nevyvážený výčet toho, co se na Hradě realizovalo bez podrobnějšího vysvětlení ideových, památkových či uměleckohistorických souvislostí. Předválečné zásahy jsou odbyty několika odstavci a překvapivě zcela chybí zvážení případné návaznosti na dílo Josipa Plečnika. Poválečné rekonstrukce jsou popsány podrobněji, avšak i zde vlastně chybí zásadnější uměleckohistorický nebo památkový přesah. Závěrečná kapitola, která má Janákovu činnost zhodnotit, je dosti povšechná a bohužel zcela postrádá systematickou práci s aktuální literaturou věnovanou dobové teorii i praxi památkové péče. Archivní dokumenty, se kterými autorka zjevně poměrně pečlivě pracovala, jsou povšechně citovány jen s odkazem na fond bez jakékoli bližší specifikace, která by umožnila udělat si alespoň rámcový obrázek o jejich povaze a výpovědní hodnotě (Byly to dopisy? Zápisy z jednání? Úřední zprávy? Soukromé poznámky????) Tento nedostatek tak bohužel dosti problematizuje i tuto jednoznačně pozitivní stránku práce.

Jsem na rozpacích, jak práci hodnotit. Působí na mne dojmem polotovaru, který slibně započal zpracováním archivních dokumentů, avšak na hlubší hledání souvislostí nebo dokonce kladení obecnějších otázek už nezbyl čas nebo energie. V kontextu jiných bakalářských prací se mi předložená práce jeví jako dost slabá a do značné míry nedotažená. Přesto ji – zejména s ohledem na přínos archivního průzkumu - doporučuji k obhajobě, při které bude možno některé problematické momenty práce probrat a případně doříci.

V Praze, dne 6.9.2013.

PhDr. Richard Biegel, Ph.D.